

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) ZAMKOWA 3—3.

Nr.

Wilno, dnia

1929 roku.

187.

25 listopada

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Dział. Str.

1. Prasa łotewska o Litwie i kwestji wileńskiej.-	I.	1.
2. Dokoła rokowań ze szwedzkim trustem w sprawie monopolu zapalczanego w Litwie.-	"	1.
3. W kołach dyplomatycznych.-	"	1.

II. ZAGADNIENIA GOSPODARCZE.

4. Przemysł zapalczany w Litwie.-	II.	1.
5. Urządzenia kanalizacyjne w miastach litewskich.-	"	1.
6. Narada w sprawie muzeum narodowego.-	"	2.
7. Znalezienie archiwum.-	"	2.
8. Nowa ustawa o niesumiennej konkurencji.-	"	2.
9. Kary administracyjne.-	"	2.
10. Wyjazd prof. Woltera do Królewca.-	"	2.
11. Sytuacja na rynku obuwia.-	"	2.
12. Sytuacja na rynku włókienniczym.-	"	2.
13. Reforma Kasy Chorych.-	"	2.
14. Budowa krematorium w Kownie.-	"	2.

----000000000000----

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Prasa łotewska o Litwie i kwestji wileńskiej.

Organ nacjonalistów łotewskich "Latvis" w jednym z ostatnich numerów zamieścił artykuł pióra przywódcy nacjonalistów łotewskich Ferga. Artykuł ten podajemy w streszczeniu:

Polityka prof. Voldemarasa względem państw bałtyckich nie odznaczała się szczególną przychylnością. Związek państw bałtyckich prof. Voldemaras nazwał "romantyką". Następnie na pytanie łotewskiego ministra spraw zagranicznych w sprawie zawarcia układu handlowego, prof. Voldemaras odpowiedział, że "nie ma czasu". Po zmianie rządu można było się spodziewać zmiany nieopartej na obiektywizmie litewskiej polityki zagranicznej. W rzeczywistości jednak to nie nastąpiło. Wszak jest wiadome, że nowy minister spraw zagranicznych dr. Zaunius był bliskim współpracownikiem prof. Voldemarasa w polityce zagranicznej. Podkreślił on to podczas pierwszego wywiadu z przedstawicielami prasy.

Ataki Litwy przeciw Łotwie i innym państwom bałtyckim z powodu zajmowanego przez nich stanowiska w kwestji wileńskiej zasługują na potępienie. Należy przyznać, że nieprzyjazne współżycie z Polską jedynie z powodu Litwy państwom bałtyckim nie opłaca się. Dobre stosunki między Polską a Łotwą są dla tej ostatniej bardzo ważne. Naturalnie żadne z państw bałtyckich nie przystąpi do jakiegokolwiek agresywnej kombinacji. Należy jednak przyznać, że Polska jest jednym silnym sprzymierzeńcem państw bałtyckich. Jeżeli Litwa przypuszcza, że podczas konfliktu między Rosją a Polską odzyska Wilno, to nadzieje te są na niczem nieoparte. Ani obecna ani przyszła Rosja nie odda Litwie Wilna. Sama Litwa przez swą niespokojną subiektywną politykę oddaliła się od państw bałtyckich. Jest ona najsłabszym miejscem na wybrzeżu morza Bałtyckiego, z powodu jej dotychczas nie można zrealizować związku bałtyckiego, którego tak pragnął zmarły były premier Łotwy Mejerówics.-

Dokoła rokowań ze szwedzkim trustem w sprawie monopolu zapakowanego w Litwie.

Stan rokowań ze Szwedami w sprawie pożyczki i monopolu zapakowanego przedstawia się obecnie w ten sposób, że syndykat szwedzki nie udzielił jeszcze odpowiedzi na ostatnią propozycję rządu litewskiego co do pożyczki, zasadniczo jednak porozumienie już nastąpiło.-

W kołach dyplomatycznych.

Poselstwo hiszpańskie w Litwie wyjechało na kilka tygodni w sprawach osobistych. Zastępuje go jako chargé d'affaires p. F. De Iturriaga.-

II.ZAGADNIENIA GOSPODARCZE.

Przemysł zapalczany w Litwie.

"Rytas" Nr.265 z dn.22.XI.r.b.Art.p.t."Przemysł zapalczany". Streszczenie:

Przed wojną na terytorjum Litwy były czynne trzy fabryki zapalek: dwie w Kownie i jedna w Wilnie. Po wojnie rynek litewski opanowały zapalaki niemieckie. Po obciążeniu importu zapalek akcyzą, konjunktura miejscowych fabryk zapalek nieco się poprawiła, powstało nawet jeszcze kilka nowych fabryk, co jednak wpłynęło na zmniejszenie produkcji, wskutek czego fabryki pracowały w tygodniu 3 - 4 dni. Z fabryk litewskich największą jest "Etna", założona w 1903 r. Z początku produkowała ona 12 milj. pudełek rocznie, z biegiem czasu jednak produkcję zwiększała i w 1922 r. osiągnęła cyfry 40 milj. pudełek. Wszelako od 1923 r. produkcja zmniejszała się i wynosi obecnie 17 milj. pudełek na sumę 1.250.000 lt., zatrudnia około 80 robotników. Drugą z kolei jest założona w Litwie w 1874 r. fabryka "Bałkan". Produkuje po 13 milj. pudełek za 1.200.000 lt., zatrudnia 75 - 77 robotników.

Wśród fabryk założonych po wojnie największą jest "Elektra", czynna od 1926 r. Produkuje 4 milj. pudełek, zatrudnia 30 robotników, obrót - 400.000 lt. Następnie - fabryka "Tilka", początkowo produkowała tylko czekoladę i cukierki, od 1923 r. - zapalaki. Zatrudniała około 45 robotników. Produkcja - 75.000 dolarów. W 1927 r. "Tilkę" za 75.000 dolarów zakupiło założone przez szwedzki koncern zapalczany litewskie Towarzystwo zapalczane. Towarzystwo podniosło produkcję do 9 milj. pudełek rocznie. Zaspakaja ono największą część rynku litewskiego i jest groźnym konkurentem dla reszty fabryk litewskich dzięki doskonalszemu urządzeniu i wielkim kapitalom. Oprócz tego w Janowie jest jeszcze fabryka "Uran" z produkcją 12. milj. pudełek, zatrudniająca 60 robotników i druga - w Kłajpedzie z produkcją 18 milj. pudełek, zatrudniająca 60 - 70 robotników. Produkcja zapalek w Litwie przedstawia się następująco:

1923 r.	wyprodukowano	48 milionów pudełek
1924 r.	"	56,7 " "
1925 r.	"	53,6 " "
1926 r.	"	55 " "
1927 r.	"	64 " "

W 1927 r. produkcja znacznie podniosła się ze względu na to, że zapalaki litewskie czynnie były nabywane w Anglii. W 1925 r. eksportowano do Anglii 1,1 milj. pudełek, w 1926 r. - 5,1 milj., w 1927 r. - 15 milionów pudełek. Od 1927 r. produkcja zaczyna spadać, chociaż oficjalna statystyka prawie nigdy tego nie notowała.

Eksport zmniejszył się z powodu presji szwedzkiego trustu. Konsumcja zapalek w Litwie ostatnio znacznie się zmniejszyła. Za 1.000 pudełek płaci się 86 lt. Niecały materiał do produkcji zapalek pochodzi z Litwy. Parafina, calichlorium, fosfor i papier sprowadza się przeważnie z Niemiec i trochę z Łotwy, pudełka jednak robi się z litewskiej osiny. Produkuje je fabryka w Kołojkach, założona w 1908 r., zatrudniająca 106 robotników. Razem w przemyśle zapalczanym zatrudnionych jest łącznie 400 robotników, otrzymują oni dziennie mniej więcej po 7 lt.-

Urządzenia kanalizacyjne w miastach litewskich. Według wiadomości departamentu samorządowego, w Szawlach, Poniewieżu, Mariampolu i Wilkomierzu projektuje się urządzenie kanalizacji i wodociągu. - W Szawlach wypadnie wyasygnować 2.400.000 lt., w Poniewieżu - 2.325.000 lt., w Mariampolu - 2.400.000 lt., w Wilkomierzu - 500.000 lt.-

Narada w sprawie muzeum narodowego. W Kownie odbyła się narada inżynierów i architektów w sprawie budowy muzeum narodowego w związku z 500-leciem zgonu Witolda. Wybrano specjalną komisję dla opracowania projektu archiwum.-

Znalezienie archiwum. Podczas robót kanalizacyjnych w Kownie natrafiono na głębokości 2 metrów na skrzynie z dokumentami. Okazały się to księgi archiwalne z roku 1905 różnych instytucyj byłej gubernji kowieńskiej i innych.- Jak się przypuszcza, wśród dokumentów są zawarte materiały zarządu żandarmerji.-

Nowa ustawa o niesumiennej konkurencji. Departament handlu opracował nową ustawę o niesumiennej konkurencji, która zakazuje pod groźbą odpowiedzialności sądowej rozpowszechniania fałszywych wiadomości o upadłości konkurencyjnej firmy lub nieprawdziwych pogłosek, iż sprzedaje ona towar miernej wartości.-

Kara administracyjna. Z rozporządzenia komendanta miasta prezes rady Kasy Chorych z a urządzenie nielegalnego sjonistycznego zebrania został ukarany grzywną w wysokości 100 lt. z zamianą na 7 dni aresztu. Uczestnicy zebrania zostali od kary zwolnieni. Ponadto komendant ukarał 3 uczestników innego nielegalnego zebrania grzywną w wysokości 50 lt. lub 7 dni aresztu i 2 - grzywną w wysokości 25 lt. lub trzema dniami aresztu.-

Wyjazd prof. Woltera do Królewca. W dniu 26 b.m. do Królewca uda się prof. Wolter w celu zbadania znajdujących się w pruskim muzeum dokumentów, dotyczących Wielkiego Księcia Witolda, oraz sfotografowania ważniejszych z nich.-

Sytuacja na rynku obuwia. Na rynku obuwia w Litwie sprzedaje się przeważnie damskie kolorowe obuwie produkcji czeskiej. Cena na obuwie zmniejszyła się o 4 lt. i wynoszą obecnie 28 lt., w związku z czem zmniejszyła się również produkcja damskiego obuwia o 40 %. Poprót na obuwie jest dobry, protestu wекси nie ma, warunki rynkowe - normalne.-

Sytuacja na rynku włókienniczym. Tkaniny wełniane potaniały o 4 - 5 %, inne ceny również wykazują tendencję zniżki. Cena niektórych tkanin, produkowanych w Polsce, z powodu stosowanego do nich cła, podniosła się. No. chustki wełniane kosztują od 7 do 10 lt., kołdry pluszowe - 25. Podrożały niektóre gatunki tkanin bawełnianych. Zamiast tkanin polskich częściowo sprowadza się z Rosji, częściowo zaś próbuje produkować z Czechosłowacji.-

Reforma Kas Chorych. Departament samorządowy kończy opracowanie reformy Kas Chorych. W całej Litwie będzie zorganizowana jedna kasa, która będzie ubezpieczała przed chorobą i przed innymi wypadkami. Na prowincji będą mianowani specjaliści urzędnicy, którzy powołają rady, złożone na półowę z robotników i pracodawców. Te miejscowe rady będą wybierały przedstawicieli do wszechlitewskiej rady Kas chorych, która również będzie się składała z jednakowej części robotników i pracodawców. Będzie to organ decydujący, zaś w skład organu wykonawczego wejdą 2 robotnicy, 2 pracodawcy i 1 przedstawiciel władz, jednocześnie dyrektor zarządu. Dotychczas robotnicy płacili 3 % pensji do Kas, pracodawcy - 2. Obecnie jedni i drudzy będą płacić jednakowy procent, oprócz tego pewien procent będą wpłacał rząd i samorząd.-

Budowa krematorium w Kownie. Kowieńska Rada miejska uchwaliła zbudować w Kownie pierwsze w Litwie krematorium. Ze względu na znaczne koszty, jakie ta budowa pociągnie za sobą, rada miejska uchwaliła odwołać się do ofiarności społeczeństwa i rządu.-